

СА МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА

Дискусија о наставном плану и програму

Плодан састанак студената и наставника

Честа је појава да се на нашем факултету доносе уредбе које живе врло кратко, затим се доносе друге итд. Највећу реакцију, међу студентима нашег факултета, изазвао је план наставе од 10 јула 1952 године о шестогодишњем студирању и групном полагању испита. Оправдана је примедба да се у доношењу овог плана није извршила шира консултација са студентима медицине који су непосредно погођени. Зато се и догодило, да је, на захтев студената преко УСМ, после десет месеци живота ове уредбе, сазван заједнички састанак студената и наставника. Тај састанак био је плодан, јер су уочени недостаци овог плана и дате уметне сугестије. Наставна комисија је те сугестије примила као оправдане и на њен предлог 8 априла 1953 године донесена је одредба Наставничког савета по којој се:

ПРОБЛЕМ СТУДИЈА НА БЕОГРАДСКОМ МЕДИЦИНСКОМ ФАКУЛТЕТУ ПОТЕНЦИРАН ЈЕ УГЛАВНОМ ОВИМ ТЕШКОЉАМА: ВЕЛИКИ БРОЈ СТУДЕНАТА НА ПОЈЕДИНИМ ГОДИНАМА (ОКО 6000 УКУПНО), НЕДОВОЉАН БРОЈ НАСТАВНОГ И ПОМОЋНОГ НАСТАВНОГ ОСОБЉА, ОСКУДИЦА У ОЧИГЛЕДНИМ СРЕДСТВИМА ЗА МЕТОДСКУ НАСТАВУ (ФИЛМ, ФОТОГРАФИЈА), НЕДОВОЉНА ОПРЕМА ЛАБОРАТОРИЈА, НЕДОВОЉАН КАПАЦИТЕТ КЛИНИКА И ИНСТИТУТА, КАО И МАЛИ БРОЈ БОЛЕСНИЧКИХ ПОСТЕЉА ЗА КЛИНИЧКУ НАСТАВУ. ИЗ СВЕГА ТОГА ПРОИЗИЛАЗЕ ТЕШКОЉЕ КОЈЕ ПРЕД НАСТАВНИЧКИ КОЛЕГИЈУМ И УСМ ПОСТАВЉА ЈЕДАН ОД ОЗБИЉНИХ ПРОБЛЕМА: КАКО УСКЛАДИТИ ПРОГРАМ И ПЛАН НАСТАВЕ ДА БИ СЕ ПОСТИГЛИ НАЈБОЉИ РЕЗУЛТАТИ.

плана наставе. О раду наставне комисије проф. др. Ј. Вогићевић рекао нам је:

„Донесена одредба од 8 априла 1953 године је привременог карактера. Наставна комисија ради на детаљном ревидирању програма и плана наставе. Та ревизија чини огроман посао који ће трајати дуже времена. Наставна комисија има пред собом извесне предлоге УСМ, лекара Војно-медицинске академије и Српског лекарског друштва. На основу свих тих предлога, уз детаљну анализу, донеће се одговарајући програм наставе. План ће бити такође ревидиран и дат на заједничку дискусију са студентима. Остаће се при шестогодишњем студирању, а о групним испитима засада не могу ништа детаљно да кажем. Разуме се, у читавом том процесу око ревидирања програма и плана наставе имамо непосредан контакт са студентском организацијом као и раније, јер су претставници организације скоро увек присуствовали нашим дискусијама.“

Тачно је, да се одржава непосредан контакт претставника УСМ и Наставничког савета, али би се рекло да он има више личан карактер. И ти предлози који се моменатално налазе пред наставном комисијом, у име УСМ, дати су изгледа незванично, јер ево шта о томе каже Добривоје Тасић, члан комисије при УСМ за израду предлога о ревизији програма наставе и плана на Медицинском факултету:

„Ми као организација нисмо дали никакав званичан предлог Наставничкој комисији. Он је израђен и чека се да га одобри УСМ на својој седници, усвоји и званично уручи наставној комисији. Главна карактеристика нашег предлога за програм наставе била би, да се ревизијом избегне несклад теоретског и практичног дела медицинске наставе, да се новим наставним програмом да већа предност клиничкој медицини. У том циљу, требало би, по нашем мишљењу, физику и хеми-

ју на првој години скратити на један семестар. Хистологији и анатомији сузити градиво на битно. Физиологија да се предаје два семестра. Затим да се физика и хемија и биологија тако ревидирају, да се њиховим програмом предаје више медицинске материје. Фармакологији дати више клинички карактер. У клиници обратити више пажње на индивидуалан, практичан успон сваког појединца. Што се тиче плана, ми смо за шестогодишње студирање с тим, да шеста година буде година чисто клиничког стажа. У току студија треба поставити баријере. За I годину, без гложене физике и хемије и биологије не би се могло уписати III семестар. Мишљења смо, да се физика и хемија полагају одмах после I семестра. У II семестру да се слуша хистологија и да се заједно са анатомијом полагаје после III семестра. Такође сматрамо, да без положене физиолозије студент не би требало да упише V семестар и да без положене патологије не би требало уписати VII семестар и ући у клиничку медицину. После VII семестра студент не би полагао клиничке предмете до завршеног X семестра, али би у току клиничког вежбања полагао семестралне колџквијуме на основу којих би добијао оверу семестра. У шестој години увео би се стаж по клиникама, да тек после завршеног ста-

жа из одређеног предмета студент стекне право на полагање тога предмета. На тај начин, студије би се реално завршиле за шест година. Овај предлог замишљен је за услове где би био мањи број студената на годинама. Обавезан стаж после завршених студија био би година дана. Наш предлог има за циљ, да се настава подигне на виши ниво и да се побољша квалитет лекарских кадрова. Ми смо за групно полагање испита, али да групе буду мање и више логичне, груписане према сродности појединих предмета.“

Озбиљно замеремо са наше стране УСМ што тај предлог није већ до сада дат наставној комисији, јер је она, већ како смо сазнали, завршила ревизију наставе за прву годину. Затим, нигде се у овом предлогу не говори о условима пријема на медицинске студије као и томе, да ли мора свако и да заврши медицину ко се уписао. По нашем мишљењу, нису довољне само стручне баријере, већ и одговарајуће морално карактерне особине па да неко може постати лекар нове друштвене заједнице социјалистичке Југославије. Надамо се да ће и програм, који коначно буде усвојен, водити рачуна о потреби етичког васпитања нових медицинских кадрова.

М. ЕЛАКОВИЋ
Р. ВУКАШИЊОВИЋ

Друже Тито,

Ми те студенти, и ове године, и овог пролећа, и овог маја поздрављамо свом топлином своје младости, срдачно и искрено као и цео народ; поздрављамо те речима-захвалницама, речима-дивљенима што си већ деценијама најпотпунији израз онога што народи ове наше земље осећају, желе и за што се боре. Поздрављамо те речима којима желимо да ти исказемо колико смо уз тебе у свој твојој човечности, одлучности и поносу, твојој вери у боље у животу човека и у њему самом; ми те поздрављамо речима које су жеља да дочекаш многа пролећа још цветнија, која ће обавијати лета родна, све животице.

Ми те и овог пролећа поздрављамо топлином своје младости, спремно да за тебе, за овај наш народ, за нас саме који смо једно дамо оно најдрагоценије — нашу младост, наш живот и жељу да будуће младости буду без сенки од облака ратних, градобитних; да будућа младост буде посвећена себи самој, животу и човеку.

ТИТОВА ШТАФЕТА

Наш поздрав Титу

Већ пет дана студенти-планинари Београда носе преко планина Србије штафетом поздраве другу Титу. Главна штафета београдских студената кренула је у петак, 15 маја из Беле Пчрке и сада се креће према Рајну. Студенти-планинари ТВШ понели су са Ртица своју штафету која ће се такође сјединити са главном штафетом планинара Југославије. Сваку деоницу обеју штафета носе студенти другог факултета који су сами организовали припреме за то. У недељу пред вече главна штафета студената-планинара стиже на Авалу где ће се обавити свечана предаја штафете.

Студенти Београда носе штафету пазицу и у самој граду. Сваки факултет посебно организује ноћице штафете и

полази са своје школе. Све штафете ће у 15.05 бити код парка на Каленићевој пјачици одакле заједнички крећу према Првеном крсту. ВПШ ће се кретати уликом Цара Душана. Њој се придружује штафета Филозофског и Природноматематичког факултета која долази из Капетан Мишиног уличица. Обе штафете иду заједно до Вуковог споменика где им се придружују штафете Правног факултета и ТВШ Све штафете пројдују заједно Голвортијевој уликом до парка. Штафета Пољопривредног и Шумарског факултета долази из Земуна и иде заједно са штафетом Економског факултета

Карађорђевој уликом Немањиној до Трга Димитрија Туцовића. Ту им се придружују штафете Ветеринарског факултета и МВШ са којима заједно, крећу Киричићевом, уличицом Пролетерских бригада, и састају се са осталим штафетама.

Састанак ЦО ССЈ

Расправљано је о семинарима и логорима за иностране студенте

Пре неколико дана у Централном одбору ССЈ одржан је састанак руководиоца оделена за међународне везе универзитетских одбора ССЈ. На састанку је разматрано питања која су постала актуелна сада кад у току лета претстоји најживљи непосредни контакт са страним студентима. Између осталог закључено је да се израде упуства за рад приватних центара за стране студенте организованих при универзитетским одборима ССЈ. Даље, решавани су поједини практични проблеми око организације летовалишта и туристичких турнеја страних студената по нашој земљи.

Расправљано је даље и питање организације „Логора социјалистичке интернационале“ у Задру и Кнежевој семинара у Цриквеници као и одласка наших студената на кнежевске семинаре у иностранство. Код размене студената у току лета наглашено је да треба строго водити рачуна о практичним користима одласка наших студената у иностранство. Туристичка путовања треба да буду што више ограничена како би се располагало великим средствима за извођење програма стручне праксе.

М.

Свечаност у част рођендана друга Тита

У НЕДЕЉУ 24 МАЈА У 19.30 ЧАСОВА ОДРЖАЋЕ СЕ СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА У ЧАСТ РОЂЕНДАНА МАРШАЛА ТИТА НА ПАТОЛОШКОМ ИНСТИТУТУ МВШ-а. ЛИЧНОСТИ ДРУГА ТИТА ГОВОРИЋЕ ДРУГ СВЕТОЗАР ВУКМАНОВИЋ — ТЕМИЋ.

ПОСЛЕ УСПЕХА

ФЕСТИВАЛ није завршен последњим звоном на завршној прредби. Једна интимна свечаност, одржана у част најактивнијих учесника била је трепрук који је сумирао све најлепше мајских дана. На окупу су се нашли организатори, правци Академског позоршта, остали млади уметници и спортисти. И овде је друг Куба, не желећи да говори о свим искуствима, подвукао вредности и облике фестивалских догађаја. Обратио је посебну пажњу на гостовање студената из осталих студентских центара. „Била је то смотра у најбољем смислу“ рекао је он и додао „Било је ту и такмичарског жара. Али ширина и мањиност су наше основе и успех који нам је требао“. Није било ниједног облика активности који се није придружио фестивалу. Здружене музичке академије показале су висока интерпретаторска достигнућа. Блистави догађаји свакако је и јубилеј Академског позоршта. То није био само интерни успех младих глумаца, већ добит за читаву позорничну публику. Сваке године фестивал доноси нове манифестације на веома широком плану. Тако је „Медицинска недеља“ наша одјека и изван факултетских граница. На Пољопривредно-шумарском факултету одвијале су се радови који су донели значајне прилоге грађанству. А многобројни догађаји у физкултурном животу студената могу такође изазивати понос.

После предаје диплома колективима и појединцима, одржан је мали банкет.

Имеђу осталих, дипломе су добили: Савез удружења студената Медицинског факултета, Удружење студената Крушевца, Академско позорште, КУД „Мирче Ацев“ из Скопља, КУД „Мика Митровић“, Веслачки клуб „Црвене звезде“, организација Народне омладине Средње баљетске школе, итд. Од појединаца ово значајно признање добили су Марија Пијуковић, студент Музичке академије, Душан Јанићијевић, студент Позоршне академије, и Љубиша Петровић, за прво место на Универзитетском првенству у тањању.

М.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Састанак студената иванградског среза одржаће се 22 маја у 17 часова на Правном факултету.

Присуствоваће народни посланик друг Тодор Војводић.

Отпутовала је наша студентска делегација у Турску

НАША ПОСЕТА ТУРСКОЈ ИМА ЗА ЦИЉ ПРОДУБЉИВАЊЕ И УЧВРШЋЕЊЕ ПРИЈАТЕЉСКИХ ОДНОСА СА ТУРСКИМ СТУДЕНТИМА ИЗЈАВИО ЈЕ ВОЂА НАШЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ, ДРУГ МИЛЕ ТРИПАЛО, ПРЕТСЕДНИК ЦО ССЈ

У СУВОТУ 16 маја отпутовала је у Истамбул делегација Народне омладине Југославије која ће присуствовати свечаним прославама и фестивалу студената организованог поводом 19 маја. Данас турске омладине Омладинску делегацију предводи друг Мика Трипало, претседник Централног одбора Савеза студената Југославије, а сачињавају је по један претставник централног комитета Народне омладине републике и Обласног одбора НО Ко-овз и Метохиј. Док су осталих 17 сам чланови делегације претставници студената Универзитета у Београду, Загребу, Љубљани, Скопљу и Сарајеву.

Централни одбор Савеза студената одлучио је да искористи ову прилику за наставање разговора са претставницима турских студената, који су започели приликом боравка турске студентске делегације у нашој земљи. У том циљу ће бити издвојена једна ужа делегација која ће преузети на себе наставање започетих разговора са претставницима студентских организација Турске и Грчке, чији се долазак у Турској очекује.

Једно од најважнијих питања о којима ће се у Турској разговарати, биће спровођење закључака изнетих у комисијску датом приликом боравка турске студентске делегације у Београду према којима ће наше организације размењивати мишљења и међусобно упознавати ставове које заузимају

према разним проблемима сарадње и контакта студената у свету, као, на пример, о програмима УНЕСКО-вих агенција, организовању радних логора, студентске размене итд. Овога пута у Истамбулу ће се прићи конкретизовању тих закључака тако да се може очекивати да ће се кристализова-

ти заједнички ставови по читавом низу питања која буду разматрана.

Важно место у претстојећим разговорима припада проблему размене студената, која, изгледа, има све услове да по разменима постане веома значајна. Постоји један предлог по коме би, не укључујући размену студената за стручну праксу по програму АИСТЕ-а и АИЕ-СЕК-а, само у току лета бовиле у нашој земљи четири групе од по шездесет турских студената који ће путовати по Југославији и евентуално једно време провести на Јадрану. Вероватно је да се предвиђа и сличан план за одлазак наших студената у Турску. Поред тога, изгледа да ће и једна наша студентска радна бригада од 80—100 чланова ићи на рад у Турску, ако Турци буду организовали радне логоре у крајевима пострадалима приликом последњег земљотреса.

Разговори ће даље дати конкретне закључке о организацији „Балканске турнеје“. То је веома важан задатак који су пред себе поставиле студентске организације Југославије, Гр-

(Наставак на другој страни)

Наша делегација пред одлазак у Турску

СА ПУТА ПО ВЕЛИКОЈ БРИТАНИЈИ

Oxford union society

У КОРИЦАМА свеске у којој сам водио свој новинарски дневник за време непуних месеца дана боравка у Енглеској, сачувао сам један плакат. У заглављу једног табака фирме беле хартије стоји отштампано високим, танким словима: Oxford Union Society. Испод тога датум: 19 фебруар 1953 године, а у средини — тема дебатовог састанка: „Овај Дом би поздравно једно скраћење рока обавезне војне службе“. Од половине табака на надолу имена шесторице пријављених и такорећи официјелних диспутаната. Енглеци увек пазе на форму: један референт и два ко-референта за скраћење војног рока, и један референт и два ко-референта против. Разуме се, то је само официјелни део дискусије.

За два дана колико сам провео у Оксфорду нисам имао нарочито много могућности да детаљније упознам разне облике друштвеног живота његових најкарактеристичнијих становника — студената. Разгледао сам низ старинских колеџа, препуних слика чувених Енглеца који су у њима студирали, завршио за трен у тешину скоро пет векова старе оксфордске библиотеке, саслушао десетине и десетине анегдота из оксфордског а то ће рећи студентског живота, био на веселјаким утак-

да се још једном уверим у нешто што је за Енглеце прилично карактеристична ствар. Хајлсон је показао да одлично познаје енглеске политичке прилике (просто ме је засипао подацима и цитатима), и да савршено не познаје прилике ван британских острва. Став Југославије, каже, не може да схвати али је спреман да покаже разумевана за нашу гледишта. Понудио ми је и чак обећао да ће написати чланак за НИН о томе како конзервативци гледају на Југославију. И онда ме од једном упитао неће ли тај чланак бити цензуриран. Када је видео моје чуђење он је ствар овако образложио: „Знаете, ја ћу вам чланак послати у писму а код вас се писма отварају“. Морао сам да се насмејем и рекао сам му да ћу његов чланак од речи до речи, онако како га је он написао, објавити у својем листу и да ћу уз њега штампати свој о томе како ми гледамо на енглеске конзервативце. Затражио сам да и он мој чланак у целини објави у свом студентском часопису. Он је одмах пристао — али његов чланак ја ни до данас нисам још добио.

СТУДЕНТСКИ ПАРЛАМЕНТ

ПОСЛЕ вечере прешли смо у суседну зграду где се налази велика правоугаона дворана за дебате састанке. Скоро све у њој било је инсталирано по угледу на британски Дојн дом. У дну, у средини дворане, попут спикеровог седишта у парламенту налазило се постоље претседништва. Претседничко место које је заузео Брајам Маги је највишеишеније. Лево и десно од њега, нешто ниже, су места двојице потпретседника а лево и десно од њих, још ниже, по неколико фотеља у које су се сместили пријављени диспутанти; и то десно они који су излагали и бранили тезу, а лево они који су је нападнали. Разлика од правог парламента је у томе што се овде много брже мењају „влада“ и „опозиције“. Једног састанка лабуристички оријентисани студенти излажу тезу а конзервативци је нападају и изигравају опозицију; други састанка већ може да буде обрнуто. И исти људи седеју час лево, час десно од претседника зависно од теме дебатовог састанка. А тако је и са „посланицима“ у клубу. Само студентски чланови студентског парламента не носе фракове.

Од претседничког постоља па до другог краја сале је широки пролаз. Лево и десно по шест реди уздужно постављених „посланичких клубова“. А испод места секретара које се налази одмах испод претседничког стоји не велики масивни сто са чије једне стране говоре званични говорници „влада“ а са друге стране званични говорници „опозиције“. На једној страни дворане налазе се двоја излазна врата: једна за оне који су за предлог који је изнет на дебат у друга за оне који су против њега. И крај њих су две столице за бржаче гласова за и против.

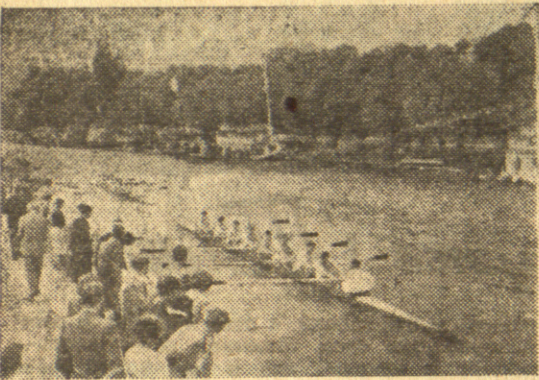
На другом крају сале наспрот претседничком постољу налазе се новинарске клупе где смо и ми заузели места и неколико редова клупа ваљда за госте. Публика и женска лица (и то жено само у изузетним приликама) имају места на галерији. Дакле, све по пропису — сем што жене имају већа права у Дојнм дому него у овом студентском парламенту.

Сама дискусија је била много мање занимљива. То су уствари биле више духовите досетке и вешта игра речи (којој су и левица и десница аплаудирале) него нека стварна дискусија. Било је ту много смећа а мало озбиљних мисли, веома много позе и веома мало простудираних и образложеног става. И читава та дебата, бар за оно време које сам ја присуствовао, јед није било услова да останем до краја, оставила ми је више утисак једног облика разонеде него стварног рада. И изгледало је као да је и самим диспутантима, ма колико да су са жаром говорили, сасвим свеједно хоће ли њихова теза бити усвојена или не. Важно је било да се говори спрето, лако и духовито, да се брзо реагује на упадице и побере аплауз — док је мање важно било шта ће се рећи.

Једно је, међутим, ту ипак корисно: млади људи стижу смело истуњава, уче се да говоре и да брзо реагују. А то је потребан квалитет, који најчешће често може да буде и злоупотребљен. Баш у оваквим површним дебатама, у којој је говорничтво прва ствар а садржај рећеног последња, постоји бојазан да се људи не развијају само као демагози. Ја кажем бојазан. А она стварно постоји.

Сетно сам се студентских и не само студентских дебатовог састанака код нас па и оних најмирљивијих и најдосаднијих. А таквих има и нема их баш мало. И у овом облику досетки, складних реченица и блиставих фраза, жалјано сам за њима. Јер они наши састанци нешто дају човеку — они, овакви као у овом студентском парламенту, могу само да га за тренуак засене. Само за тренуак. А од тога је често више штете него користи.

Драган СТОЈИЉКОВИЋ

Веслање је омиљени спорт британских студената

мицама (јер каква би то била посета Оксфорду без одласка на веслачке утакмице) и упознао се са много младих људи и мало девојака. Један ми се студент пола у шали, а пола, рекао бих, у озбиљно, овако пожелио: „Знаете, код нас на осам студената долази тек једна студенткиња. Признаћете да овде студентски живот није баш лак“.

И све би можда остало на тим на брзину покупањем утисака и искиданим, кратким разговорима о организацији наставе, систему студирања и студентским туторима, да нам једно вече у Oxford Union Society није открило уломак из правог оксфордског, студентског живота. И пошто је у питању тек један детаљ сматрам да не би било неправдо по само на основу њега изводити неке опште закључке, али пошто је то, чини ми се, врло карактеристичан детаљ мислим да је вредно забележити га.

СТУДЕНТИ У ФРАКОВИМА

OXFORD Union Society је један од великог броја омладинских и студентских клубова, удружења и организација које постоје у Енглеској. Ти клубови и удружења имају веома различит садржај рада. Има ту за наша схватања и озбиљних и неозбиљних ствари. Но то је питање за себе. Оно што смо овде видели било је у најмању руку необично. Јер, Oxford Union Society претставља неку врсту оксфордског студентског парламента.

Око седам часова увече стигли смо у просторије друштва. То је једна старинска веома велика и типична оксфордска грађевина. У приземљу се налази библиотека а неколико сала са разбацаним малим радним столовима и дискретним осветљењем. На првом спрату су друштвене собе. Ту су нас најпре увели. И ту нас је очекивала прва необична ствар. И претседник друштва, симпатични и повисоки Брајам Маги и још десетак ваљда истакнутих чланова управе (доцније сам видео да су све то били они официјелни диспутанти) сачекали су нас обучени у фракове. То у Енглеској, у такозваном вишем друштву, није необична појава, али је за студентски клуб па чак и за студентски парламент изненађујућа. (У том правом парламенту у лондонском Вестминстеру ја сам видео Черчила у не много угледном црном оделу а све остале чланове парламента, да тако кажем, нормално бучене). И да би сви било у тону неколицина присутних претставила нам је своје девојке у, разуме се, прописним вечерњим туалетама.

За вечером су се водили разноврсни разговори. Крај мене је седео Робен Максвел-Хајлсон из чувеног оксфордског колеџа „Christ Church“ (Христова црква) конзервативац и врло окретан говорник — у то сам се још исто вече уверио. Разговор се вртео око разних питања и коначно заплео у политику. Признајем, ја сам ту био најзнатијељнији, а чини ми се и он. И имао сам прилике

Иницијалом CENTRAL OFFICE OF INFORMATION, LONDON

Универзитет у Оксфорду

Друг Тито са студентима

Група студената мађарске мањине имала је недавно један пријатан доживљај у Кошутњаку. За време излета они су на једној стази видели Маршала Тита. После краћег међусобног договора они су му раздрагано притрчали и замолили га да се са њима фотографиса. Друг Тито се срдечно одазвао овом позиву и овде га видимо расположеног у кругу својих нових познаника.

Отпутовала је наша студентска делегација у Турску

(Наставак са прве стране)

Турске и Балканска турнеја“ треба да буде организована у току лета и претстављаће прву већу заједничку акцију студентских организација наше три земље. Поред тога биће разматран и план Савета за науку и културу НР Хрватске о стипендирању турских студената који желе да студирају у Југославији, као и одговарајући предлог турске владе за наше студенте.

Пре поласка наше делегације смо се претседнику Централног одбора ССЈ другу Мики Трипаљу који је дао следећу изјаву: „Односи између студентских организација Југославије и Турске у задњих неколико месеци добили су карактер пуне и плодне сарадње. Они се

развијају у знаку сталног и чврстог контакта залазећи се још увек у фази припремних и претходних разговора за низ заједничких акција и остварења поједини: конкретних форм непосредне сарадње студентских организација Југославије, Турске и Грчке. Одлазак наше студентске делегације у Турску, надам се, много ће допринети да се ти разговори приведу крају и да се што пре добију видни резултати наше сарадње. Наша посета Турској према томе има као главни циљ продубљивање и учвршћење већ успостављених пријатељских односа са студентима Турске“.

При повратку у Југославију наша студентска делегација већоватно ће ступити у додир са претставницима грчких студената. П. М.

Изложба фото клуба Ветеринарског факултета

ДВАНАЕСТ младих фото аматера изложило је 64 слике. Изложба је показала несумњив напредак у односу на прошлогодњу, како по квалитету слика тако и по тематици која је третирана. С обзиром на скромне материјалне и техничке могућности којима клуб располаже, квалитет слика је углавном задовољавајући. И ове године као и досада истиче се својим радом и показује стални напредак друг М. Максимовић а такође и другови Цакић и Смиљковић. Прва награда додељена је другу Максимовићу за три слике и то: „ВЕРИЦА“, „ПОГЛЕД СА МОГ ПРОЗОРА“ и „ЗИМСКИ ПЕЈЗАЖ“. Подељене су још и две друге награде и то другу ЦАКИЋУ за фотографију „УДРУЖЕНИМ СНАГАМА“ и другу В. Марковићу за „СНЕГ КОЈИ ОДЛАЗИ“. Две треће награде добила су Т. Смиљковић за фотографију „НА ПРАКТИЧНИМ ВЕЖБАМА“ и Радовић „ЈУТРО НА ПЛАНИНИ“.

И поред тога што је изложба показала напредак у раду клуба, могло би им се замерити што на изложби излаже сразмерно мали број излагача. Ова изложба је смотра рада фото-клуба те би према овоме изгледало да се сав рад клуба своди на активност десет до петнаест људи. Но ствари не стоје тако. У клуб је учлањено 70 студената од којих је 90 од сто завршило основни лабораториски течај. Резултат њиховог рада су и две клупске изложбе, једна отворена клупска изложба у рангу Универзитетске изложбе, изложба слика са радне акције из Светозарева и друга Универзитетске изложба у оквиру мајског студентског фестивала. Активним залагањем свих чланова свој клуб спада међу најбоље на Београдском универзитету.

УНИВЕРЗИТЕТЕ У СВЕТУ

АУСТРИЈА КОНФЕРЕНЦИЈА ПРЕТСТАВНИКА СТУДЕНТСКЕ ШТАМПЕ

У Бечу крајем септембра одржале се трећа радна конференција претставника студентске штампе. Програм за рад конференције поднео је др. Курт Сколик, главни уредник листа „Морген“, у заједници са претставницима других аустријских студентских листова. Одговорност за организацију и спровођење овога састанка пада на Аустријску националну студентску унију.

ЕНГЛЕСКА ЗА ЧВРШЋЕ ВЕЗЕ КОЛЕЦА

Током марта у Ливерпулу одржан је један саветодани састанак Енглеске националне студентске уније, посвећен искључиво уму-грашњим питањима. Нарочита пажња је посвећена проблему сепаратизма у једном или два већа колеџа. Дато је више сугестија Извршном одбору како да појача везе чланова колеџа и централне организације. Акција извршног одбора у пружању подршке једном претседнику студентске организације који је избачен из свога колеџа због тога што је заступао неку молбу у корист својих другова — студената, награђена је аплаузом. Одлучено је, поводом тога, да се поведе једна широка акција против спутавања слободе студената у мањим колеџима.

Економске тешкоће студената обрало је посебан реферат у коме је примећено да се за сваки посао који се може добити увек јаве најмање по три студента.

МЕКСИКО ДОПИСНЕ ШКОЛЕ УМЕСТО РЕДОВНОГ СТУДИРАЊА

У Мексику се сада уводи нови систем студирања за учитеље и професоре, који им омогућава да кандидати у току студја раде. Током дана они раде у школама као помоћни наставници, а после тога присуствују вечерњим дописним курсевима који су потпуно слободни, а заснивају се на научној основи са квалитетним предавањима, као и у редовним школама. Током шест година ови дописни курсеви ће оспособити кандидате за добијање учитељске дипломе. Први курс ове врсте недавно је успешно почео са радом. На курс се уписао око 400 студената.

КУД „Бранко Крсмановић“ допутовало из Израела

Ових дана вратила се са турнеје по Израелу фолклорна група студентског КУД „Бранко Крсмановић“. За време тридесетчетвородневног боравка наши студенти су гостовали у Хаифи, Јерусалиму, Тел Авиву и другим местима. Срдачно дочекани и уз велико интересовање публике они су дали 26 концерата које је слушало преко 80.000 слушаца. Истовремено чланови друштва „Бранко Крсмановић“ искористили су свој боравак да пропутују кроз Израел, обилазе Мртво море, Тибериско Језеро и друга места, као и да у свим местима приликом гостовања успоставе пријатељске односе са израелским студентима и грађанима.

По повратку из Израела фолклористи „Бранка Крсмановића“ задржали су се неколико дана у Атини где им је приретен срдан дочек и где су за атинску публику приредили три концерта. Д.

Саопштење редакције

Допис у нашем листу — Скандалозне појаве у дому „Милован Билас“ — писан је непосредно после изласка на којој је дошло до туче. У жељи да што ефикасније помогнемо нашој организацији у отклањању овако ружних појава, чланак је одмах објављен. Временим редакција је била у немогућности да провери све детаље потребне за један коначан закључак о људима. Тако се десило (накнадно је проверено) да није у питању организована „реномирана“ уличарска група која намерно омета рад на играма. Ови изрази, као и израз „гарда“ последиче су првог врло ружног утиска који је стекао наш дописник на овој игранци.

РЕДАКЦИЈА

Још реч две о моралном лику студената

ОПОРОВИЛИШТА НИСУ МЕСТА ЗА ЛИЧНУ РАЗОНОДУ

Пре неколико дана Управа студентске поликлинике добила је од управника Студентског опоровилишта на Авали писмо у коме се овај Управник жали на владање и понашање неких студената. Препричаћемо, уkratко, допис управника.

29 априла око девет часова увече Љубомир Кривокапић студент медицине, Михајло Здравковић, студент рударства и Новаковић Радоје са ТВШ а одлазе у ресторан, тамо пију до десет часова, а онда се враћају и у шуми, близу опоровилишта галаме и певају, тако да се могло констатовати да нису залуд провели сат времена у кафани. Умирили су се и отишли на спавање тек на интервенцију управника.

Исте вечери управник је констатовано да нису на спавању ни Десанка Булатовић, студент философије, Стана Ивковић, студент фармације и Радмил Зуровић, студент Природно-математичког факултета. Када их је потражио по двористишту, Десанка је отишла на спавање око 10,20, а две последње нису се вратиле ни до 10,35 часова.

У истом писму управник каже да ће убудуће сличне преступнике кажњавати искључивањем из опоровилишта.

Ми то можемо само да здравимо.

Како провести ферије?

АКТУЕЛНОСТ овога питања мало је замало овој јесени више хладан мај. Заместа одмора нису далеко, треба само да положимо јунске испите и онда смо слободни! Али како провести ферије?

Знам једну групу загрижених „активиста“ спремају се да иду на Високол — похвална иницијатива. Али су бројнији они који се питају:

Шта нам Феријални савез припрема? Где иде дружина нашег факултета?

Обрадовало нас је оснивање ове организације и радо смо се учлањили. Сада је месец мај а на многим факултетима ни чланске карте нису подељене. Још се сећамо оних прогласа који су обећавали: путовања, логоровања, чак и путовање у иностранство.

Знамо, прва је година, недостају искуства, средства... Али треба учинити што се може.

Другови из градског одбора Феријалног савеза тек су отишли на терен да траже зграде за одмаралиште. Материјалне тешкоће организације су огромне. Како је мало сакашњено са формирањем савеза, то ни у једном буџету нису предвиђене доплате овој организацији.

Од 17-25 маја организује се Недеља Феријалног савеза. Путем предавања, изложби, другарских вечери и других форми, дружине ће да популаризују своју организацију. Чланство би се нарочито требало заложити у окупљању помажућих чланова.

Мало више иницијативе. Дружине су те које су у првом реду позване да организују логоровања и путовања. Дружина Природно-математичког факултета оснива свој логор у Дубровнику. Један члан њихове дружине уступио им је плаћ, а шаторе су добили од градског одбора. Нашим дружинама стоји на располагању око 1100 шаторских крила које је Армија уступила Савезу.

Да ли се сећате Властине? На самој обали прозачног Властинског Језера Савез има две бараке. Ту се можемо лепо одморити. Властине је наша, ми смо је градили, за њу су везане успомене... многи ће је посетити још ове године.

За оне који воле путовања Феријални савез Србије припрема неколико врло интересантних, вероватно и јестивих турнеја: кроз Хомоље, Космет, Војводину, уз Дрину и низ Дунав. Путовање се уз полупут који уживају чланови Савеза, а на путу биће организоване прихватне станице у којима ће се, са малим издацима, путници моћи окрепити.

Народни оркестар КУД „Мика Митровић“

Али не можемо да останемо само на томе. Када човек чита горе поменуто писмо, не може да на проблем слања студената у опоровилишта и понашање неких од њих тамо не погледа мало шире. Писмо управника са Авале је било само директан повод за ово изнесемо. То је само допунило (и препунило) чашу.

Наиме, није редак случај за одговорни другови са факултета дају своју сагласност, дакле упућују на опоравак људе који не само да не уче нити раде у студентској организацији, већ и по својим моралним квалитетима и политичким схватањима тешко да заслужују да уопште буду на Универзитету. На пример, нека удружења шаљу, чак и по два пута, на опоравак студенте који су управо дошли са издржавања казне где су били као следбеници ИБ; другови са Правног факултета шаљу у опоравилиште Кофај Милана чим је искључен из СКЈ и избачен из дома због коцкања (ваљда да му обезбде стан). Или шаљу се студент кнеже својим понашањем овде, у Београду, не гарантују да ће се примерно владати и по опоравилиштима. И не само то. У опоравилиштима се шаљу студенти којима опоравилиште није најнеопходније. (Немају намеру да овом приликом говоримо о поступцима неких лекара Студентске поликлинике који дају стручно мишљење. То, не зато што се њиховим раду нема шта притворити, већ зато што нико не може да оде на опоравак без сагласности Одбора удружења на факултету).

Навели смо само два три примера. Можда то нису ни најкарактеристичнији примери, али довољно убедљив доказ о проблему који постаје све актутнији: понашање студената, њихово схватање обавеза према друштву и њихова (а одбора удружења и руководиоци нарочито) брига да се народни новац, који држава даје студентима правилно и целосходно искоришћује.

Чини се да су изгубљене из вида две основне чињенице: прво — да држава даје огромне суме новца за издржавање опоравилишта, али да је тај новац намењен овим студентима који су својим учењем и активним радом у студентским организацијама толико исцрпљени да им је потребан одмор, нешто — у вези са првим — да су опоравилишта здравствене установе, којима је намењена улога додуше не да лече, али да болест спречавају, а то значи да сви корисници ових установа морају (а којима је опоравак потребан то и сами осећају) да се држе прописа кућног реда који тамо постоји, да се одмарају, али не и да бануе, да се забављају, али не и да се понашају као у летовалиштима. Мишљени смо да би најправилније било да студенти, односно удружења као целине (или године) одлучују ко ће да иде у опоравилиште, а не да то одлучује Одбор, јер у пракси то чини један човек.

А из студентима корисницима опоравилишта, којима је опоравилиште нужно, имају, не право, већ дужност да се боре против свих оних који би се убудуће „прокријумчарили“ у одмаралишта и покушали да од њих створе места за своју личну разоноду. Тим пре што су до сада студенти радије критички кovali управе и тражили од њих и немогуће ствари, а према својим друговима су били либерални, а понекад и сентиментални.

М. С.

Професор др. Рашковић

Најбоља генерација после ослобођења

Многи који су се прошле године уписали на прву годину Машинског факултета нису да нас на другој. Зато је био потребан услов само два заостала испита да би се уписала друга. То је услов и за ове који су данас на другој. Наравно да многи од њих исто тако неће уписати трећу.

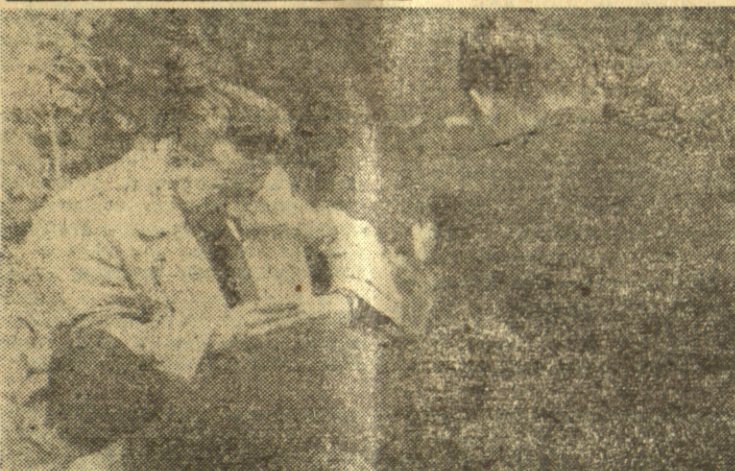
Ево шта каже професор др. Рашковић о студентима друге године:

„Већ десетине генерација водим из прве у другу годину и непрестано пратим њихов рад. Ова генерација одмах је уочила да је у питању квалитет и може се рећи да су то они и оправдали. Верујем да ће ове године у јунском року бити много бољих резултата, него прошле године. Ове године запазио сам толико интересовања за по-

Професор Раденковић задовољан другом годином

Карактеристично је да су се на првим годинама Грађевинског факултета одувек теже сналазили студенти него на осталим факултетима. Многи сматрају да је то чвор или мрежа по којој се теже пролази без заплета.

Без коментара

Уместо спремања испита неки студенти играју карте на Калемегдану

Бољи су од прошлих генерација

Изјаве професора о студентима друге године

Прошле године пред јунски испитни рок објавили смо изјаве професора о раду студената прве године. Готово све изјаве говориле су повољно о њиховом раду на факултету. Данас, после три испитна рока може се одређеније и сигурније закључивати о стручном раду студената садашњих других година. Обишли смо неколико факултета и о свему томе разговарали са наставницима. Они су нам, без претензија да дају своја мишљења о најважнијим проблемима друге године на свом факултету, говорили најчешће о свом предмету, о томе што они лично сматрају да је потребно истаћи када је реч о другој години.

И ми смо забележили...

Покоји пут сам помишљао да је сада режим обавезног похађања предавања, али знао сам да то није. Они су и прошле године били редовни, али тада сам сматрао да је то интересовање зато што је по-

Једино што би замерио студентима, то је да се још данас доста времена губи у проналажењу појединих уџбеника. Наравно, њих је још мало и то по мом мишљењу првих година доста смета.

Покоји пут сам помишљао да је сада режим обавезног похађања предавања, али знао сам да то није. Они су и прошле године били редовни, али тада сам сматрао да је то интересовање зато што је по-

Др. Андрија Гамс, доцент Правног факултета

Огроман број вежби и непрестано цртање и извођење сваког детаља многима не успева, али они који то успеју они постају и доследни.

Ретко када сам до сада био тако заузет са студентима друге године.

Наставник никад не може бити задовољан постигнутим резултатима

Др. Андрија Гамс, доцент Правног факултета предаје грађанско право другој години.

Питање: Како је Ваше мишљење о садашњој другој години обзиром на њене резултате прошле године?

Одговор: Друга година, којој предајем, сваке године се поправља. То се припремају по квалитету и

ЗА ЗБЛИЖЕЊЕ ПРОФЕСОРА И СТУДЕНАТА

Похвална иницијатива

ПРОШЛЕ недеље на иницијативу професора Боре Благојевића студенти друге године права су организова-ли преподневни излет у Топчидер и Кошутњак. Скоро сви студенти који посећују предавања били су на излету. Овакве иницијативе се може само топло поздравити и добро ће бити ако и други професори пођу овим примером. Мислимо да је ово најбољи пут ка зближењу професора и студената, јер катедра је тешко премостива, а овакво зближење људи уродиће тим да студенти поштују пре свега човека, а то је најважније за однос између нас студената и професора.

Није предвиђен неки нарочити план. Скинули смо се са трамваја.

Пред нама се у свој својој раскоши указао зелени пејзаж Кошутњака обасјан милоштом пролећа. По њему су весело и са пуно радости играла деца. Излетници су потражили разоноду.

Кренули смо га чесми. Успут смо наишли на рингити-шил, али он није наишао на одзив у „маси“ Гађање лоптом имало је одјека. Гађао је за „Црвену звезду“ Никола, а за „Партизан“ Лала. Лала је изгубио.

Овде је добро за учење — приметио је један колега који је хтео да стави професора до знања да он учи.

— Не, напротив, само соба — то без слика, додао је неко. Разговарали смо о многим стварима професор је причао како је он основао филмско предузеће, како је по Вучу снимљена „Софка“, а сад нека варијација (мисли на „Циганку“) која лежи у бункеру на Калемегдану. Републичка предузећа за промет филмова неће да је приме. Неко додаје: да је извеземо.

Дискутовали смо о наслед-

У посети болесном наставнику

Студенти VI семестра саобраћајног и хидротехничког одељења Грађевинског факултета посетили су свог болесног наставника инж. Драг. Мркшића интересујући се за његово здравље, са жељом да им се наставник што пре врати на факултет.

Ово је леп пример захвалности студената свом наставнику који радом много доприноси да студенти стекну што боље стручно, и за праксу неопходно, знање.

ИСПРАВКА

У чланку „Пламен огњишта отслијава у очима“ који је изашао у прошлом броју, на месту имена Ксеније Љубић треба да стоји Мила Кнежевић.

ном праву које професор предаје, о нашем „чувеном наследнику“ који је примио толике милионе. А затим нам је професор објашњавао суштину обављања Солунског процеса, пошто су се студенти веома интесовали за то. На основу нових материјала и неких писмених извора које је он открио у Загребу, ми смо могли кроз излагање да сагледамо позитиван за оно време лик Апи Сава. Наш колега фото репортер Сава је снимао, а какве ће слике бити видећемо. Дирнуло нас је кад смо видели раздраганог професора окруженог студентима, интимност која је срушила „екс катедру“.

У програму је била утакмица између навијача Црвене звезде и навијача Партизана. Редак пример да се овако изражавају навијачке страсти. Утакмица је била фер, судија Мирко се није чуо (само ретко) држао се оног — кад судија хути, тад је најпаметнији. Ако погрешни бранио га је професор — из професионалне колегијалности. Утакмица се завршила са резултатом 6:5 за навијаче Црвене звезде.

Трамвај нас је, иако са ква-ром, успео да врати у Београд задовољне са утисцима који ће остати дуго у нашем сећању

М. МИЛЕТИЋ

спита и по сразмерно све већем броју студената који редовно посећују предавања. Али мислим да је то случај не само са другом годином, већ на свим годинама на факултету. То је резултат консолидације непосредно послератних прилика, када још програми нису били усталини, уџбеника је једва било, кадрови који су долазили из средњих школа били су, у просеку узевши, слаби итд.

На другој години има близу 300 редовних студената, од којих половина, тј. око 150 редовно посећују предавања.

ПИТАЊЕ: КАКО СТЕ ЗАДОВОЉНИ ЗНАЊЕМ ИЗ ВАШЕГ ПРЕДМЕТА?

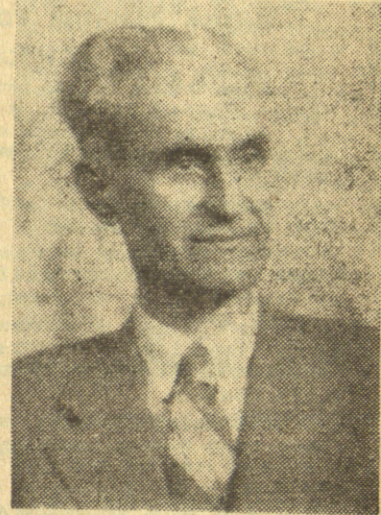
Одговор: Наставник никад не може бити задовољан постигнутим резултатима, увек треба тежити да се они побољшају. И поред све веће броја младих другова који нажљиво прате предавања и проширују своје студије, активно учествују на практичним семинарским вежбама и стручним групама, још смо увек далеко од тога да отстранимо негативне појаве у студирању: пасивно, механичко прилажење материјалу, кампањско учење уместо продубљеног, систематског, и као резултат свега тога некоректно учење. Још је увек доста појава на испитима, да на пример студент научи све о застарелости, али ако му доставим питање „Ако сам вам дао хиљаду динара на зајам, када застарева моје потраживање“ изненађен је, јер ту уопште не види правни однос и могућност застаривања. Борба против тих недостатака захтева уску сарадњу нас наставника и студената, јер су правни студије смо при површног прилажењу лаке. Уствари оне су тешке. Први услов за ту сарадњу је редован долазак студената на предавања.

ПИТАЊЕ: КАКО СТОЈИ СА УЉБЕНИКОМ ИЗ ВАШЕГ ПРЕДМЕТА?

Одговор: Из мога предмета студенти су недавно добили уџбеник из општег дела грађанског права, уџбеник из стварног права је застарео и требало би га заменити, пошто су у изгледу нови прописи из те материје.

ПИТАЊЕ: ШТА МИСЛИТЕ О ПРЕСТОЈЕЊИМ ИСПИТИМА И УСПЕХУ ДРУГЕ ГОДИНЕ? ДА ЛИ СЕ НАДАТЕ ДА ЋЕ ОНИ БИТИ СТАНДАРДНИ СТУДЕНТИ ИЛИ СЕ НАДАТЕ ВОЉИМ РЕЗУЛТАТИМА?

Одговор: На испитима још увек опажам велики број одустајања, али с друге стране све је мањи број кандидата који излазе неспремни, „на срећу“ желећи „слабу шестичку“. Ниво знања на испитима се стално побољшава, па сам уверен да ће то бити случај и следећег испитног рока.

Др. В. Мишевић, професор Природно-математичког факултета

Бољи су него прошле генерације

Др. В. Мишевић, професор Природно-математичког факултета

Како је измењен програм на факултету, одмах је све кренуло набоље. Студенти сада имају у другој години два предмета. Све своје остало слободно време проводе у лабораторији. Математика на првој години, може се рећи, да је послужила као решето. Ко је положио тај испит постао је редован студент. И баш о овим студентима могу да кажем све најбоље. Преципат студената који редовно похађују предавања много је већи у односу на прошле године.

Са лабораториским простором ми смо јако скучени. Студената је много, а места мало. Зато, од ових који су ту и редовно раде, желимо да начинимо што боље стручњаке. У ту сврху су уведени бројни колоквијуми, да се може пратити рад и квалитативан развој сваког студента. Непохађање вежби ликвидирали смо на тај начин, што неком неуредном студенту одузимамо место у лабораторији. То много значи.

ПОСЛЕ ФЕСТИВАЛА

Драма на фестивалу

НА овогодишњем студентском фестивалу приказане су четири драме. Академско позориште је дало Роблесовог „Монсерата“ и адаптиралу Дикенсовог „Чврчка на огњишту“, Академско друштво медицинара „Мика Митровић“, „Слуге“ од Цанкара, а Економски факултет „Карлову тетку“.

Четири драме као израз позоришног аматерског рада на Београдском универзитету најчешће су четири драме. Академско позориште је дало Роблесовог „Монсерата“ и адаптиралу Дикенсовог „Чврчка на огњишту“, Академско друштво медицинара „Мика Митровић“, „Слуге“ од Цанкара, а Економски факултет „Карлову тетку“.

«Монсерат» — «Чврчка на огњишту»
«Слуге» — «Карлова тетка»

мери са могућностима и радом. Академско позориште је „Монсератом“ показало своје широке могућности које ово позориште може постићи баш смелим избором комада, још смелим поставкама, које ће ићи све до експеримента, како препоручује и Хуго Клајн у последњем броју „Ревиије“. О овом предлогу вредело би поразимислити, јер би једна тако смела одлука могла ово позориште да претвори једног дана у сцену са сталним репертоаром и сталном публиком, које би овежљало наш град резултатима младости које увек у својим извештајима донесе извесне новости и увек задуже таквим поступцима културу онога времена у коме живи. Таленти који су се афирмиралли на овој

претстави могли би бити носоци смелих режиских поступака и говорити у њено име. Ова сцена могла би постати поред попришта за режиске експерименте и сцена на којој би се афирмисали домаћи драмски производи, како младих, тако и старијих вписаца.

Пожеда би се то могло односити и на остале секције аматера студената који би могли поставити неку драму свога колеге. Таква фестивалска манифестација би била не само манифестација аматерске глуме, већ и драмског стваралаштва, ма како он био скроман. Такве смелости увек бивају награђене, а успех таквим једним гестом ако би био успех, био би велики успех, који вреди окушати.

Најбоља друштва на фестивалу

„Мика Митровић“
заузео је једно од првих места

19.110 посетилаца на 44 концерта и приредби дате за студенте, грађанство и болеснике, биланс је рада КУД „Мика Митровић“ у овој школској години.

Широка делатност КУД „Мика Митровић“ на Медицинској великој школи расте из године у годину. И поред своје масовности (245 активних и већи број чланова који повремено помажу) друштво се старало да подигне уметничке квалитете својих чланова-аматера. Њихови таленти кроз разне секције и групе дошли су до свог пуног изражаја на овогодишњем Мајском студентском фестивалу.

Тиједна студентска прослава годишњице, ивиједна академија није била без програма КУД-а „Мика Митровић“. Све наше прославе успеха на разним пољима делатности студената МВШ увек су сачељале обележавањем и наступима КУД „Мика Митровића“. На завршној прослави „Недеље студената медицине“ ректор МВШ професор др. Бранко Шаманџић са поносом је рекао: „КУД „Мика Митровић“ достојно је увек репрезентовало МВШ и са правом носи име Народног хероја Мике Митровића који је био студент Медицинског факултета“.

Компактност колектива, другарство и озбиљност са којом чланови друштва прилазе сваком задатку, јесу и тајна њиховог успеха. Хорска секција је (98 чланова) за студентски фестивал ставила на позорницу „Кантату“ од Јосифа Маринковића и под руководством професора музике, Александра Стевана Цветковића, Анице Станојевић и Чедожира Радовановића на хармонини показали су нам са коликом вољом и упорношћу су се спремали ови људи да на студентском фестивалу достојно репрезентују своју школу.

Прошле године је на изградњи хидроцентрале на Власини, друштво учествовало са својом радном бригадом „Мика Митровић“ која је била пример у раду и послужила културно забавног живота на градилшту (три пута ударна, два пута специјално похваљена и једанпут похваљена, са 26 ударника и 52 похваљена).

Друштво је добило понуду од аташеа за штампу грчке амбаскаде за гостовање у Грчкој и то после наступа ансамбла народних игара на Коларчевом универзитету. Да ли ће друштво из КУД-а „Мика Митровић“ прихватити понуду гостовања у Грчкој не знам, али сам та чланица нам говори да КУД „Мика Митровић“ претставља једно од наших најбољих друштава на Београдском универзитету.

КУД „Мика Митровић“ је добило диплому од универзитетског Савета студената за свој успех на фестивалу, а свакога је и допринео да удружење студената медицине добије златну медаљу као најбоље удружење у овогодишњем мајском фестивалу студената Београдског универзитета.

В. ЈАНОШКОВ

РЕЧ ДВЕ
О ИЗЛОЖБАМА

САМО две изложбе студената, ликовних почетника, нису биле доволне да објаве све оно обиље побуда, старана, диктата тренутка и напорних понављања. Прве је у друштвеном клубу „ВМШ-а“ а затим у феојеру Градског народног одбора отворена ревија младих сликара. После извесне смелости и трезвости у избору на првој, нападнута смо на укоченост и јачки начин мирноће на другој изложби.

Комисије, које су бирале ликовне радове, не могу себи ласкати да су увек имале добро поверење у студенте и њихова надахнућа. А било би поразно утврдити да студенти са Ликовне академије нису имали шта новог да изнесу осим десетине портрета где је њихова даровитост остала инфериорна. И док су студенти технике, готово аматери, али виштва мање страсни у почетничтву, довели усколебану линију, запослили боје у прилог расположења, догле су студентски „школске кичице“ остали у широким рамовима само заједнички опраздани.

Ликовне изложбе студената су врло ретки посао, а још ређе доживљај. Просто би се рекло да наш млади човек у погледу ове уметности стоји на нејаким ногама. На изложбама које се у вршићу у фестивалски програм, јављају се из године у годину само наговештаји, а извесна мотивска једностраност и малодушност диктирају утисак да нема великих и својеврсних духова.

Горак је закључак да изложбе ни тематски нису биле виталне и привлачне. То не значи да студент, ликовне почетнике треба позивати на егзистенције. Али стичњена и заробљена рука никала неће дубоко залазити у стварност. Веома слабо била је заступљена графика где су били студенти архитектуре? Зар се није могле спремити изложба стручних и осталих пртежа? А фестивал је службио и високим задацима, а не само позорју масовности. Ако искуства треба памтити, онда би кичицу студената требало сачувати свежом до идућег маја.

Д. М

СМЕНА
ГЕНЕРАЦИЈА
МИОДРАГ
БОРЂЕВИЋ

Уметничка фотографија на фестивалу

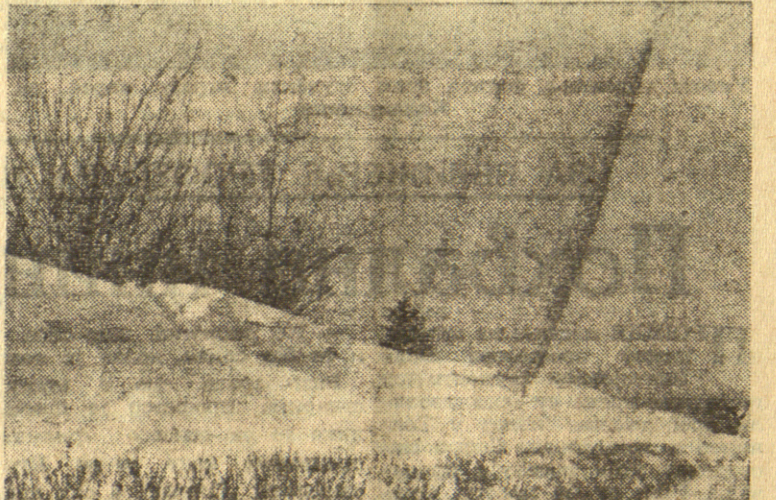
УНИЗУ приредби и културно-уметничких манифестација које смо током протеклих фестивалских дана имали прилике да видимо, видно место за узимају и аматерске изложбе уметничке фотографије београдских студената, како централна — Универзитета, великих школа и академија, тако и појединих факултетских фото клубова. Што се о њима врло мало или нимало говорило и писало, разлог треба тражити у још недовољном познавању и разумевању ове гране уметничке делатности, упркос томе што она код нас има богату традицију. Велики број излагача на овим изложбама показује да се и код наших студената развија све већа љубав према овом „новом оптичком говору“ стварне лепоте и реалистичке сажетости. У томе је и највећи успех ових изложби.

Али квантитет не мора увек да обезбеди и квалитет. А за квалитет изложених радова узети у целини не може се рећи да је на некој завидној висини. Занатство и механичко фиксирање објеката су овде најчешће примарни, што наравно ни у ком случају не може да замени уметничку интуицију. Често се потпуно погрешно и неосновано мисли да је код уметничке фотографије најглавније техничко

савршенство (мада је оно као изражајно средство неопходно), а пренебрегава се оно најосновније — откривање суштине ствари, психолошке тајне, одражавања живота, суштински замисли, емотивно проживљавање. А ово друго понајчешће овим младим људима недостаје.

Занимљиво је освртнути се и на тематску коју ове фотографије третирају. Ту су углавном заступљени пејзажи, уобичени са богатјом или сиромашнијом инвенцијом. Ту је дошла до изражаја тзв. „пикторална фотографија“, али дух наше епохе, наше средине и наших личних овде мало има. Уместо да постану дневник слика нашег времена, ове су се фотографије распљивавале у не много оригиналном фиксирању мање-више прилачних екстеријера и природе, без живота и рада у њима.

Фестивал је показао љубав студентске омладине за уметничку фотографију. Што квалитет није одговорио квантитету, разумљиво је: фотограф-аматер не може да постигне експресивност, драматичност и емотивност, не може да оствари типичност, естетско уобичење и коначну форму — најбитније елементе уметничке трансформације у оној мери у којој то постиже фотограф-професионалац.

МИЛОРАД МАКСИМОВИЋ: Зимски пејзаж

АНКЕТА „НАРОДНОГ СТУДЕНТА“

Студенти и кинотека

Листићи анкете сведоче о великој популарности Југословенске кинотеке. Само 23 од сто студената одговорило је да не иде у кинотеку, 8 од сто нагласило је да често иде у Кинотеку.

Студентске претставе у Музеју кинотеке увек су добро посечене. Током прошле године одржано је око педесет студентских претстава. Дала Чаплина (Потера за златом, кратки филмови, Диктатор), Мајлстона (На Западу ништа ново, Мишеви и људи), Ајзенштајна и Пудовкина показују да филм није тако ефемерна уметност као што се често говори.

Иако су великом већином студенти показали интерес за значаје и вредне филмове, гландиозна УФА-лимунда Индиски надгробни споменик (први део Тигар од Ешнапура, други

део — Индиски надгробни споменик) имала је дванаест претстава, односно шест дуплих —

Од 358 студената који су одговорили на питање „Идете ли у Кинотеку“ одговорило је:

ДА — — — 276 87 од сто
НЕ — — — 81 23 од сто
Неколико студената поставило је питање: Зар Кинотека не би могла да омогући студентима улаз и по јевтинијој цени?

Публику на студентској претстави филма „Манон“ сачињавају ле су готово искључиво студен-ткиње.

На једном анкетном листу постављено је питање: Зашто Кинотека приказује филмове само са овако мистериозним насловима: Живи леш, Тајанствена Прна маска, Индиски надгробни споменик и др.?

карте су стајале 64 динара, претстава је трајала четири сата, присутних је било 1500 студената.

Због једног инцидента крајем априла управа Кинотеке обуставила је низ уговорених претстава (група од педесетак студената дигла је галаму пред Музејом кинотеке што нема претстава филма „Кафе Метропол“ не знајући да је претстава одложена. Неки су претрели да ће по разбијати излоге). Било би штета да се онемогући студентима посета таквих филмова као што су „Фауст“, „Тихи Дон“ и други који су стављени у репертоар овог тромесечја. Надамо се да ће неспоразум бити заглађен.

Фестивалски конкурси

Награде додељене учесницима свих конкурса биће јавно објављене и додељене награђенима на свечаној приредби, која ће се одржати 2 јуна у сали Централног дома ЈНА у 20 часова. На тој приредби извешће се и прочитати најбољи награђени радови.

ОДЛУКА

Жирија конкурса за поезију

1 Награда се не додељује
II награда додељена је МИЛАНУ МИТРОВИЋУ, студенту архитектуре за песме: „СЈЕЋАМО СЕ ТОГА ВРЕМЕНА“, и ЈОВАНУ НЕШКОВИЋУ, студенту архитектуре за песме: „ДЕВЕТ МОЈИХ ГОДИНА“, „ПОД СНЕГОМ“ и „ЗАЛАЗАК“.
III награда додељена је АЛЕКСАНДРУ РИСТОВИЋУ за песме: „МОЖДА“ и „НЕСТАО“ и ЖАРКУ ЂУРОВИЋУ, за песме: „ГОВОР ЛИШТА“ и „МАЛЕНКОСТ“.

Жири конкурса за поезију: др. Видо Латковић, проф. Универзитета, Димитрије Вученов, асистент, Славко Вукосављевић, уредник „Младе културе“ и Милош Мирковић, члан редакције „Народног студента“.

Одлука Жирија конкурса за музичке композиције

Прва награда за соло песме, у износу од 5.000 динара, додељује се ДУШАНУ РАДИЋУ, за песме „ЈЕСЕН“ и „СЕЛИМ БЕГ“.
Друга награда за соло песме, у износу од 3.000 динара, додељује се РАДОСЛАВУ М. АНЂЕЛКОВИЋУ за песму „БОЖУР“.

Похваљује се песма „ИСКАЛ СЕМ СВОЈИХ МЛАДИХ ДНИ“ од ЗЛАТАНА ВАЈДЕ.

Прва награда за инструменталне композиције дели се између радова „ИГРА ЗА КЛАВИР“ од ЈОСИФА ЕНРИКА и „СОНАТИНЕ ИН Д“, за клавир ДУШАНА РАДИЋА.

Друга награда за инструменталне композиције дели се између радова „ФАНТАЗИЈА ЗА ВИОЛИНУ И КЛАВИР“ ИВИЦЕ МАРКОВИЋА и „РОНДО ЗА ВИОЛИНУ И КЛАВИР“ ДУШАНА РАДИЋА.

Прва награда за хорске песме не додељује се. Износ намењен првој награди додеље се износу намењеном другој награди и од тако добијене суме додељују се три друге награде (5000 + 3000 + 8000 : 3 = 2666) за следеће радове: „ДВЕ ПЕСМЕ ЗА МЕШОВИТИ ХОР“ КОСТИЋА А. ВОЈИСЛАВА, „ТРИ ПЕСМЕ ЗА ДЕЧЈИ ХОР И КЛАВИР“ КОСТИЋА А. ВОЈИСЛАВА и „ОЈ ЛОШО, ПОЛОШО“ за женски или децји хор, ВЛАСТИМИРА НИКОЛОВСКОГ.

Одлука жирија конкурса за прозу

Прва награда додељена је МАРИНКУ СТОЈКОВИЋУ, студенту права, за приповетку „ИЗА ВУСИЈЕ“.

Друга награда додељена је МИОДРАГУ БУЛАТОВИЋУ, студенту психологије, за приповетку „ПРИЧА О СРЕЋИ И НЕСРЕЋИ“.

Трећа награда додељена је АЛЕКСАНДРУ ОБРЕНОВИЋУ, за приповетку „НИТ“.

Жири конкурса за прозу: Оскар Давичо, књижевник; др Крешимир Георгијевић, проф. Универзитета, Радмилко Димитријевић, предавач, Зоран Гавриловић, уредник „Ревиије“ и Петар Цаић, уредник „Видика“.

Награде стручних радова

На Машинском факултету награђен је рад са темом: „О динамичним напрезајима стајног трапа“, Уроша Предића.

На Пољопривредном факултету награђен је рад са темом „Неки повољни услови за спорулацију квасца“.

На Правном факултету награђен је рад са темом „Железиска конвенција за побољшање судбине болесника и рањеника у оружаним снагама у рату“, Стефановић Александар.

На Самосталном саобраћајном одсеку награђен је рад „Привредна оправданост и перспектива појединих врста железничке вуче у ФНРЈ“, Симоновић Јована.

На Архитектонском факултету награђен је рад са темом „Фолклорна архитектура на подручју Старог Бара“, Ранка Финдрић и Мирјане БорЂевић.

Свака награда износи 5000 динара.

Први фестивал економских факултета

Идеја о фестивалу родила се код другова из Љубљане. На састанку Међуфакултетског одбора који је одржан децембра 1952 године у Скопљу, претставници Економског факултета из Љубљане предложили су установљење традиционалног фестивала, који би се одржавао сваке године у једном од универзитетских центара. Трошкове око фестивала сноси свако удружење за себе, а евентуални приходи са фестивалских приредби, деле се пропорционално поднетим издацима.

Љубљанска публика топло је поздравила учеснике фестивала

Први фестивал је одржан од 29. априла до 2. маја у Љубљани. Тих дана нашле су се у Љубљани фестивалске групе економиста из Сарајева, Скопља, Загреба, Љубљане и Београда. Групу из Београда сачињавали су КУД „Владимир Перић-Валтер“.

Доносио овде неколико утисака које је забележио један од учесника на овом фестивалу.

На перону нас је дочекала група студената економије из Љубљане. Сустрет је био срдачан. Саопштили су нам да су Сарајево и Скопље стигли. Сада се очекује Загреб.

Пошли смо у град. Свечано исклињена Љубљана у очекивању 1. маја, чиста и сунчана, испуњавала је и учеснике фестивала празничним расположењем и чинила да и ова наша студентска манифестација, добије свечанији карактер. У мору застава истицало се бело платно разветло преко главне улице. На њему је крупним црвеним словима писало: Први фестивал студената економије ФНРЈ 23. априла — 2. маја.

Стара зграда филхармоније не разликује се споља ни по чему од осталих, станбених. Једино напис „Словеначка филхармонија“, упорознава да је ту щубљански храм музике. Сала филхармоније била је одређена за наступ хорова и извођење осталих мањих тачака. То је висока, пространа и лепа сала. Љубљанска публика, са својим истанчаним укусом, напунила је ове вечери салу, не толико због очекивања неког уметничког доживљаја, већ из поштовања према труду младих аматера, који је уложен у припреме за фестивал.

У просторији за извођаче испред сале окупио се хор Београђана. То је био једини факултетски хор на фестивалу. Поред њега иступило је и реномирани академски хор Љубљанског универзитета. Наш хор је био млад. Свега месец и по дана је увежбавао. Овај иступ пред щубљанском публиком био је смео корак, али сви чланови хора знали су да се од њих, без обзира на околности, тражи одређен квалитет и зато су дали све своје напоре за успех. Сала старе филхармоније саслушала је Мокрачеву „VIII руковет“ и остале песме пажљиво, и од срца поздравила младе извођаче.

Другог и трећег дана фестивала пред пуном двораном бископа „Унион“ наступале су фолклорне групе из Сарајева, Скопља, Љубљане и Београда, свака са својим националним играма и у својим народним ношњама. Успех је био очигледан. На бини се ређало коло за колом, игра за игром: буњвачко, шопско, приморски плеси,

гламочно, врањанско, копачко, славонско, словеначка полка, србијанско... Тиха, разиграна, суморна, весела, са окретама, ситним поигравањима и скоковима, разним фигурама — свако од њих карактерисало је менталитет и темперамент једног од наших народа, једне од наших покрајина. Лепота младих играча у народним ношњама — младих тумача народне душе, њихово заплитање ногама, извијање телом, сви њихови грациозни покрети опчинили су гледаоце, а после два часа и публика и извођачи напустили су дворану, сваки на свој начин задовољни.

Иако без довољно искуства, јер је ово био први фестивал, Удружење студената щубљанског Економског факултета обавило је организацију фестивала на потпуно задовољавајући начин.

Предусретљивост, пажња, другарство, учинили су да смо се међу својом словеначком браћом осећали као код куће.

Једини недостатак организације фестивала био је тај, што није било никаквог жирија који би званично оценио квалитет појединих тачака и прогласио победнике фестивала. А могле су се предвидети и неке награде.

Претставници факултета били су позвани и претстављени ректору Љубљанског универзитета. У разговору са гостима ректор се детаљно интересовало за одвијање програма фестивала, за тешкоће на које се наилази и са своје стране потврдио корисност овакве манифестације. Сугерирао је да се у овакви масовни састанци студената реко-

номије искористе и за размену искустава у погледу проблематике стручног рада.

У част учесника фестивала организовано је, пред сам одлазак, другарско вече. То смо се још једном сви искупили. Чули су се језици свих наших народа. У пријателском разговору прегресали су се најновији утисци са фестивала и из Љубљане, коментаришали успеси појединих факултета. До касно у ноћ опраштали смо се са Љубљаном, са нашим колегама щубљанским студентима, са којима смо се сада још више зближили и поставили темеље за још плоднију сарадњу.

М. БОРЂЕВИЋ:
На планинском сунцу

М. БОРЂЕВИЋ:
На планинском сунцу

У част учесника фестивала организовано је, пред сам одлазак, другарско вече. То смо се још једном сви искупили. Чули су се језици свих наших народа. У пријателском разговору прегресали су се најновији утисци са фестивала и из Љубљане, коментаришали успеси појединих факултета. До касно у ноћ опраштали смо се са Љубљаном, са нашим колегама щубљанским студентима, са којима смо се сада још више зближили и поставили темеље за још плоднију сарадњу.

Љ. ЂУРИЋ

Под снегом

На планинама
Расту снегови.
Крбови су притисли небо.

Једино
Што је топло у мени
То је музика
И њене очи
Под снегом првог сусрета.

На планинама
Расту снегови.
Иза њих цветају ласте.

Једино
Што је топло у мени
Остало је под снегом.

Јован НЕШКОВИЋ

Говор лишћа

Ја сам у себи смисао нежности прокопо.
Кад изговорим нешто — речи се спокано беде.
Измамио сам слудом плавић априла топол,
измамио сам очима плавић априла јелем.

Па ипак априли имају много суза
што интимно узбуде и мелујаво поље.
И никад неће плав простор бити узан
за говор лишћа који је од нас вољен.

Никад неће даљина да се пружа
без жудњи за корак — за нежност тиглу, плаву.
Зашто крај свега тога мора се остати тужан
зашто смисао плаво препустит заборава?
Жарко БУРЂЕВИЋ

Импresiје са фестивала

Концерт Академског хора из Земуна

У фестивалским данима Земун је забележио један значајан и дирљив догађај: Академски земунски хор, после непуне пола године рада, јавља се Првим концертном на који је ишао са укусно одабралим програмом, који је, већ сам по себи обемавао пријатно уживање.

Први део Концерта био је испуњен вокалним и инструменталним соло-тачкама које су чиниле оперске арије Моцарта и Пучинија, затим арије Хендлова Ораторијума, соло песме Шуберта, Хаеца, Милојевића — те клавијрска дела Рубинштајна и Лонгаса. Овај део програма, овај избор омогућио је иквалитетски Оливери Стојковић (нешто уздржаног мањира али с пуно смисла за поирање у тананост партитуре и са прилично концертног искуства, солистима Вујичићу Војиславу и Милану Вукајловићу (обојици с пуно топлине у изразу и племенитости у боји гласа), затим ванредној сопранистици (дубина и емотивност у интерпретацији песме Мими из „Бојема“), гостин Марији Пјуксувић и Костић Зори да, сви ови млади уметници, на свој помало младалачки начин изразе оно лепо и племенито што је у делима ових аутора.

Други део припао је Мешовитом хору и делима Славенског, Жанеца, Гајчевића, Мокрачца, чије хорске композиције чине оно камерно у нашој музичкој литератури. То свакако даје и правац и одрађује ливни репертоара овог младог и полетног ансамбла. Хор је своје партије донео свезином свог гласовног материјала, настојањем да нађе логичка решења за све динамичке и хармонске проблеме. Јео то је хор који ради под руком савесног и ауторитативног диригента Војислава Илћа а воле ме ће показати да су наде у овај колектив биле сасвим оправдане.

М. НИКОЛЕТИЋ Владислав ДИМИТРИЈЕВИЋ

Распоред састанака

21 МАЈ 1953 ГОДИНЕ У 19.30 ЧАСОВА	Јановачки срез (Бујановац) — ТВШ сала 116.
1. СМЕДЕРЕВО — Подунавски срез, Београдски срез — ТВШ сала 116.	2. КУЛА — Кулски срез, Опачки срез (Опачи) — Правни факултет сала IV.
2. ПЕЂ — Пеђки срез, Источни срез (Бураковац) — Правни факултет сала III.	3. ВРШАЦ, град и срез, Бела Црква, Јаша Томић, Правни факултет сала II.
3. ПРИЗРЕН — Шарпланински срез, Подримски срез, (Ораховац) Суворочки срез (Сува Река) — Економски факултет сала 4.	4. ЧАЧАК — Љубишко-трнавски, Таковски срез — ТВШ сала 56.
27 МАЈ 1953 ГОДИНЕ У 19.30 ЧАСОВА	
1. ПАРАЋИН — Параћински срез — МВШ Анатомски институт.	
2. СТАРИ ВЕЧЕЈ — Вечејски срез, Жабалски срез (Жабал) — Правни сала III.	
3. ГУЧА — Драгачевски срез — Природно-мат. фак. сала 33.	
4. ПАНЧЕВО — град и срез, Ковински, Албунарски срез — Правни фак. сала II.	
28 МАЈ 1953 ГОДИНЕ У 19.30 ЧАСОВА	
1. ВУПРИЈА — Раванчки срез — МВШ Анатомски институт.	
2. КИКИНДА — Кикински срез, Ново Кнежевачки срез (Нови Кнежевац) — Правни, сала II.	
3. НЕГОТИН — Крајински срез, Кључки срез (Кладово) — Правни факултет, сала IV.	

Зайиши слободно:

Ово је први „Кану“ израђен у нашој земљи

— Делатност друштва доскора се одвијала углавном на изградњи „Фабота“ — објашњава председник друштва. — Имали смо залиху материјала потребног за њега. Желља да се овлада изградњом тако солидног кајака материјала је била обезбеђена.

А алат, знање и искуство неопходно у изградњи једног

удљивог пловила као што је кајак? За сада се чланови УБД од алата служе само гарнитуром тестера, дјела, рендића и свезача којима изводе кривине на ребрима кајака. Понекад се у столарској радионици ректората ТВШ послужује фрез машином. За изградњу пловних објеката неопходно је познавање основа столарског заната, добар алат и солидно руковање њиме. Чланови УБД то знање стижу на изградњи објеката у својој средини. Обично се о сваком детаљу процеса израде, о својеним са успехом или после неколико покушаја, врло бучно дискутује.

Изавредан проблем аматерима УБД претстављало је „зашивање“ „Фабота“. За тај посао они нису имали ни знања ни искуства. Ипак су га у порношћу и временом савладали. (Кајак „Фабот“ у деловима састоји се од рамова и ребара која склопљени чине костур кајака. Корито „Фабота“ је пресвучено преко костуре гумом, а горњи део гумираним платном. Гума и гумирани платно се по горњем ободу платна зашивају).

На изградњи „Фабота“ раде скоро сви чланови. Прошле године су почели 28 комада. Од тих су седам готови, а три се довршавају. Два једноседла и један двосед су прошле године „полагали испит на Дрини“. Возили су их чланови друштва Радуловић и Стекић. Они који су их и правили. Стабилност, то је најважнија особина доброг кајака. А њу је код „Фабота“ тешко постићи збо мале сопствене тежине.

Зачепи „кануизма“

У радионици УБД заузима готово две трећине дужине ка луп за кајак „Кану“. Потсећа на слику костуре кита изложеног у малој просторији неког музеја. Преко калуна, састављеног од рамова и ребара на чврстом постољу тако да дочарава облик будућег „Кануа“, биће налепљена специјално изрезане површине фурнира једна преко друге. Четри слоја фурнира унакрсно слећених чиниће необично јаку конструкцију. Без ребара и рамова, без гуме за које су потребне дезеве, без јасеновице необично цењене у бродарству. Материјал за „Кану“ је најјефтинији бродарски мате-

Ученици Средње балетске школе на фестивалу студената Београда

Забелешке о лирици америчких црнаца

Овом књигом ушли смо у један, нама веома мало познат свет; ушли смо мало несигурним кораком, испитујући декоре и одрживост ста, залазили све више у интимне непознатице људи, обилазили и дуго загледали сваку њихову творевину и изашли задивљени изврним пројекцијама њихових расположења. Ово изненађење које нас је љубазно дочекало још на улазу провело нас је и упознало са двадесет различитих физиономија, различитих интензитета мисли и присуства зора и сутона, а тако изједначених, војнички сврстаних у једном:

„...требао би да имамо земљу радости, а не ову земљу где је радост грех.“

Нема овде молитвених болеливости, тугом замглањених чежњи према старом прадедовском Колгуду, песковитим обалама њихових замислих дитињстава, према сеновитој егзотици прошума. Та носталгија одавно је преболена, управо потиснута једном другом тугом која је намах искрела на друштвеном спрду Америке: Црни човек. Па ипак, иако је Црни човек имао апсолутно оправдање за тугу и резигнацију, у овој књизи од тога има тек наговештаја. Није то туга ако се пева о Роберту Витмору, „успешном пословном човеку“ који је стекао „три аутомобила, две љубавнице и једну жењу, кућу и намештај“ итд., о човеку који је био „три пута председник добротворног друштва“. „О коме се прича у целом граду“, а кога је ударила кап само зато што га је „неки незнанац из Циорије погрешно ословио као бившег келнера из Мејкона“. Није туга ни кад се пева о „Старом Бечу који то никада више неће бити“ и о студенту Антониу о њему који „са муком чита и поново прочитава редове који се све више муте, и на пламичку греје палач и кажирипст и онда преврће лист“, о левојкама остављеним и изглављеним колико да су „разговарајући са смрћу научиле како да са лакоћом буду блуднице“ Није то туга. То је више једна зрела иронија која местимично прелази у сарказам.

Најснажније врло на коме су натопљени ови стихови, оно што испарава из њих као паучинаста магла са пролећних њива, оно што узбуђује и опјаја јесте оптимизам. И то једна сасвим посебна врста оптимизма коју не срећемо често:

„Хоћу да се веселим, напићу се ко земља, Че могу да се смејем,

Поставка да се права лепота никад не може на први поглед открити, нашла је у овој књизи своју најубедљивију потврду. Ретке су књиге које по десет пута привуку читаоца, које га потпуно заробе. А црничка поезија је таква. И при сваком новом читању избијају нове лепоте, изненађиве снажније. И сваки пут осваја нешто дотле незапажено. У томе и јесте највећа драг ове књиге.

Бранко ЈОВАНОВИЋ

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

Квалитетно првенство студената универзитета у атлетици

ДИФ и трећи пут првак

Екипни пласман: ДИФ 24256, Универзитет 21788, МВШ 18648, ТВШ 14624

И ОВЕ године имали смо прилику да посматрамо једно квалитетно студентско атлетско првенство...

једино захваљујући јединој али одличној представи студентских техника...

у појавио и знатно већи број не-регистралих такмичара...

Table with 2 columns: Distance and Winner/Score. Includes 800m, 1500m, 3000m, 400m, 100m, 200m, 400m, 800m, 1500m, 3000m, 400m, 100m, 200m, 400m, 800m, 1500m, 3000m, 400m.

Table with 2 columns: Distance and Winner/Score. Includes 100m, 200m, 400m, 800m, 1500m, 3000m, 400m, 100m, 200m, 400m, 800m, 1500m, 3000m, 400m.

На крају првог дана такмичења екипа Универзитета водила је испред екипе ДИФ-а са 116 бодова...

или мањих атлетских клубова. Било би лепо и корисно када би се на једном нашем оваком такмичењу...

Од појединачних резултата најзначајнија је победа Мугоша (У) на 800 м са овогодишњим нашим најбољим резултатом 1:34,2...

соки резултат не даје праву слику вредности побеђених. Изгубили су убедљиво иако су у првом полу-времену били боља екипа и доминирали тереном...

Насупрот томе победници су искористили све могуће шансе и тако убедљиво поразили противника...

Екипа Пољопривредног факултета заузела је прво место

МВШ - Истамбулски универзитет 7:3

У женској конкуренцији убедљиво су победиле студентке ДИФ-а са 888 бодова испред екипе Универзитета са 1915 и ТВШ са 1314 бодова...

Б ИЛА је то лепа, складна и зрела игра. Сваки играч могао је да покаже колико познате занат, какав му је ударац и колико значи у победи...

Отањановић. Овај окретни нападач добио је смирену лопту и један трајај леве ноге био је довољан да се победа увећа и улепша...

Шта је хтео Нешовић?

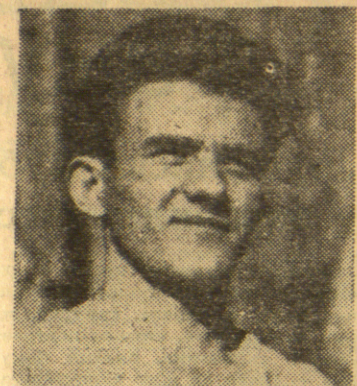
На утакмици репрезентација МВШ и Истамбулског универзитета догодио се један неспортички инцидент...

НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА У ЧАРДАКУ НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ. Опис путовања до Студентског града био би сувише тужан, драги читаоче...

НАЈВИШИ СТУПАЊ ПОРЕЂЕЊА. КАЗИ ступење поређења придава мрзак...

ИГРА СВЕТОМ. НЕКА се читаоци не зачуди наслову ове књиге, неће у њему бити речи о забавишту...

Пораз шахиста Саобраћајног отсека. Прошле недеље је интернационални шаховски мајстор Бора Милић одиграо симултанку са студентима Саобраћајног отсека...

Велимир Илић поправио је два своја рекорда

У САРАЈЕВУ је одржано прво у низу традиционалних такмичења ветеринарских факултета Београда, Загреб и Сарајево...

Први тромеч ветеринарских факултета

ПЕХАР ЈЕ ОСВОЈИЛА ЕКИПА БЕОГРАДА

У САРАЈЕВУ је одржано прво у низу традиционалних такмичења ветеринарских факултета Београда, Загреб и Сарајево...

Прошле недеље на стадиону ИФК-а одржано је екипно и појединачно првенство студената ДИФ-а...

ТЕХНИЧКИ РЕЗУЛТАТИ. Футбол: Београд - Загреб 1:0, Сарајево - Сарајево 3:2, Сарајево - Београд 1:1...

ТЕХНИЧКИ РЕЗУЛТАТИ. Футбол: Београд - Загреб 1:0, Сарајево - Сарајево 3:2, Сарајево - Београд 1:1...

Advertisement for 'Једна са свим' (One with all) by М. Мирковић. Includes a drawing of a man and the title 'Једна са свим у историји'.